

חֹזֵן וּמְלֹחֵה זֹרְעוֹ לְבִרְכָּתָהּ: כֹּה סוּר מִדַּע וְעֵשֶׂה טוֹב וְשִׁכֵן לְעוֹלָם: כֹּה בִי יְחֻנְּנֵנִי
 אֱהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ זֹרַע רְשָׁעִים נִבְרָתָהּ:
 כֹּה צְדִיקִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עָלֶיהָ: לִפִּי צְדִיק יִהְיֶה חֲכָמָה וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבֵר

—== זוהר תהלים ==—

שְׂאִין נִפְרָדִים, וְלֹכֵן לֹא צְרִיךְ לְתַבַּע אוֹתָהּ.
 אָמַר לוֹ, וּבְזִמְן הַגְּלוּת לֹא כֵּן? אָמַר לוֹ,
 כְּתוּב זֹרְעוּ, וְאֵינִי. מְתִי יוֹצֵא? כְּשֶׁהִנְקָה
 בְּדַבּוּק אֶחָד עִם הַזְּכָר. וְאֵם תֹּאמַר, לֹא
 רְאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב - בְּזִמְן שֶׁל הַגְּלוּת מֵה
 הִיא?

אָמַר זֶה אֲחֻזוֹ לְמַעְלָה וְלֹא נֶעְזֵב
 לְעוֹלָמִים. בְּזִמְן אַחֵר לֹא נֶעְזֵב
 מֵהִנְקָה, אֲחֻזוֹ לְמַעְלָה וְאֲחֻזוֹ לְמַטָּה.
 אֲחֻזוֹ לְמַעְלָה - בְּזִמְן שֶׁל הַגְּלוּת. בְּזִמְן
 אַחֵר אֲחֻזוֹ אֶת שְׁנֵי הַצְּדִדִּים, לְמַעְלָה
 וְלְמַטָּה, וְלְעוֹלָם אֵינִי נֶעְזֵב.

"צְדִיקִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עָלֶיהָ"
 (לו', כט): [זוהר תורה; זוהר חלק א']

דף קנג: אמר רבי שמעון בוא וראה
 התעוררות האהבה של כנס"ת ישראל ל
 להקדוש ברוך הוא נשמותיהם של
 הצדיקים למטה מעוררים לה, לפי שהם
 באים מצד המלך מצד של בחינת זכר,
 והתעוררות הזאת מגיע להשכינה מצד
 בחינת זכר ונתעורר אהבה, נמצא שבחינת
 זכר מעורר חביבות ואהבה להשכינה,
 ובכך היא נקשרת באהבה אל הקדוש ברוך
 הוא, כדמיון זה השתוקקות מדת המלכות
 להעלות מים תחתונים לעומת מים
 עליונים אינה אלא בנשמותיהם של
 צדיקים, וכאם הם הצדיקים בעולם הזה

בראשית פ' לך לך (דף צה.) אי לך ארץ שמלכך
 נער - זו הארץ שלמטה. שלמדנו, כל שאר
 ארצות שאר העמים עובדי עבודה זרה,
 נתנו לגדולים מגנים שממנים עליהם.
 ומעל לכלם ההוא שכתוב בו (תהלים לו') נער
 הייתי גם זקנתי. ולמדנו, הפסוק הזה אמר
 אותו שרו של עולם, ועל כן כתוב אי לך
 ארץ שמלכך נער. אוי לעולם שיונק מהצד
 הזה. וכשישראל בגלות, יונקים כמי
 שיונק מרשות אחרת.

נער הייתי גם זקנתי (לו', כח): [זוהר - בראשית
 פ' ויצא (דף קסב.)] עוד שאל רבי ייסא
 ואמר, כתוב (תהלים לו') נער הייתי גם זקנתי
 וגו'. הפסוק הזה פירושו ששרו של עולם
 אמר אותו. הוא אמר אותו בְּחֲכָמָה יוֹתֵר
 מִמֶּה שְׁחֹשֵׁבִים בְּנֵי אָדָם. אָמַר לוֹ, בְּנֵי,
 יָפָה הוּא, שֶׁהָרִי בִּיחוד הַקָּדוֹשׁ נֹאמַר נֶעַר
 הִייתי גם זקנתי. וכך הוא, ולא ראיתי צדיק
 נֶעְזֵב - זֶה הַשִּׁבְחָה שֶׁל הַיְחוד שֶׁלֹא נִמְצָא
 יוֹם לֵילָא לֵילָה, שֶׁהִנֵּה הַלֵּילָה תָּמִיד נִמְצָא
 בוֹ, וְהַצְּדִיק אֲחֻזוֹ לְמַעְלָה וְאֲחֻזוֹ לְמַטָּה.

זרעו מבקש לחם, מה הוא? אלא בשעה
שזורק ונשפע הזרע, אינו תובע את
הנקבה, שהרי היא שורה עמו, שאין
נפרדת ממנו לעולמים וזמינה היא אצלו,
שהרי אין זרע שופע אלא בשעה שהנקבה
זמינה, ותשוקת שניהם יחד בדבוק אחד,